

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

§. I. De Beatæ Civitatis descensu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

pidi jaspidis, sicut crystallum. (v. 12.) Et habebat murum magnum & altum, habentem portas duodecim, & in portis angulos duodecim & nomina inscripta, quæ sunt nomina duodecim tribuum filiorum Israël. (v. 13.) Ab Oriente porta tres, & ab aquilone porta tres, & ab austro porta tres, & ab occasu porta tres. (v. 14.) Et murus Civitatis habens fundamenta duodecim, & in ipsis duodecim nomina duodecim Apostolorum Agni. (v. 15.) Et qui loquebatur mecum habebat mensuram arundineam auream, ut metiretur Civitatem, & portas ejus, & murum. (v. 16.) Et Civitas in quadro posita est, & longitudo ejus tanta est, quanta & latitudo; & mensus est Civitatem de arundine aurea per stadia duodecim millia, & longitudo & altitudo, & latitudo ejus equalia sunt. (v. 17.) Et mensus est murum ejus centum quadraginta quatuor cubitorum, mensura hominis, quæ est Angeli. (v. 18.) Et erat structura muri ejus ex lapide jaspide: ipsa verò Civitas, aurum mundum simile vitro mundo.

S. I.

De Beatæ Civitatis descensu.

AD finem Judicii videt Joannes figuram Cæli & terræ antiquæ præterisse; ac sublatum mare hujus sæculi. Fortasse, ait Augustinus lib. 20. de Civ. cap. 16. maris nomine intelligitur hoc sæculum turbulentum & procellosum.

COELUM autem ET TERRAM videt innovari: & DE COELO descendere SANCTAM CIVITATEM: JERUSALEM NOVAM: apparatu SICUT Sponsa Cælitatis ad-ornata pro Sponso suo.

Videtur ex monte: Sed ad illam propitius & distinctius contemplandam (v. 10.) SPIRITU tenus assumitur Joannes IN MONTEM MAGNUM, ET ALTUM supra nubes: ubi fit solennis occurus Sponsi ex nube cum toto comitatu ve-

nientium ex Judicio Sanctorum in corporibus resuscitatis & gloriosis: qui excipiuntur à SS. Angelis tanquam concives adscripti in Civitatem DEÏ viventis (ut dicitur Hebr. 12. v. 23. Jerusalem cælestem & multorum millium Angelorum frequentium. Hæc multa millia gratulantur sibi denovis civibus, quos excipiunt, ut & hi possessionem capiant Civitatis ad quã acceperunt jus per sententiam Judicis: Possidete, inquit (Matth. 25. v. 34.) paratum vobis Regnum à constitutione mundi; præparatum iis jam tunc, ut impleverint ruinas Angelorum lapsorum ab eodem mundi exordio.

Hæc est Civitas Angelorum & Hominum: & hic Sponsus humani generis gloriosi, qui illam ornavit SICUT

Q 2 SPON-

Sicut
Sponsa:

SPONSAM VIRO SUO, uxorem indissolubilem. de qua v. 9. OSTENDAM TIBI SPONSAM UXOREM AGNI: & cap. 19. v. 7. *Uxor eius preparavit se.* & S. Augustinus in psalmum 122. *Uxor facta est (ex ancilla:) sed, donec veniat ad amplexus illos spirituales ubi securè persfruatur eo quem dilexit & cui suspiravit in ista diuturna peregrinatione, Sponsa est; & accepit arrham magnam sanguinem Sponsi cui secura suspirat.* Addit, non ita esse Sponsam, sicut in hoc mundo: potest enim, ait, fieri ut alius sponset, & alius ducat uxorem. Solus ducet, quia solus talem arrham dedit.

Nec otiosè commemoratur (eodem v. 9.) quod Angelus qui Joannem assumit ostensurus, sit UNUS DE SEPTEM illis qui PHIALAS effuderant PLENAS 7. PLAGIS: ob duas causas. Primò, quia par erat ut qui annuntiaverat periculum & certamen, idem jam ostendat etiam locum æternæ requiei ac præmii. Secundò, ut ille idem (unus de iisdem septem Cap. 17. v. 1.) qui ostenderat Mulierem meretricem & ejus damnationem, ostendat etiam Mulierem Sponsam uxorem & gloriam ejus.

Civitas
viva:

2. Ascendamus spiritu post Joannem, & contemplemur ea quæ modò fuerunt dicta de illa Civitate. Dicitur enim primò CIVITAS: ÆDIFICIUM VIVUM, ut nominat S. Augustinus l. c. & addit: *In istis Civitatibus (mundi hujus) alia est fabrica ædificiorum: alii sunt cives inhabitantes in fabrica. Illa Civitas in civibus suis ædificatur: ipsi ibi sunt lapides qui sunt cives:*

lapides enim sunt vivi, & vos inquit (S. Petrus ep. 1. cap. 2.) tanquam lapides vivi ædificamini in domum spiritualem. Quod igitur dicitur Civitas, hoc quidem maxime propriè dicitur, quamdiu absolutè ponitur: nam, ut rectè S. Augustinus in psal. 121. Civitas propriè in hominibus habitantibus intelligitur. Sicut autem in hominibus, sic & in Angelis: juxta quod idem S. Augustinus dicit in psalmum 126. ubi velut definitionem plenam tradit hujus Civitatis, his verbis: Omnis ergo numerus fidelium sanctorum ex hominibus commutandorum ut fiant æquales Angelis DEI, adjuncti etiam ipsis Angelis qui modo non peregrinantur sed expectant nos, quando à peregrinatione redeamus, omnes simul unam domum DEI faciunt, & unam Civitatem: ipsa est Jerusalem. Cæterùm si addatur, Civitatem ædificari, aut ejusmodi, ut postea in Apocalypsi, jam non propriè sed per similitudinem dicitur, æquè ac cætera Apocalypseos: prout eodem loco citato in psalmum 121 distinxit idem Doctor super illo versu psalmi, Jerusalem ædificatur ut Civitas. quare, inquit, non Civitas (ædificatur) sed UT Civitas: quia & illi, qui in eam intrant vivi, tanquam lapides sunt: non enim verè lapides sunt. sicut illi alii ut lapides, non lapides: sic illa ut Civitas, non Civitas, quia dixit, ædificatur. Idem ferè observavit S. Hieronymus in Ezech. 40. quando autem dicitur (Ezech. v. 2.) quasi ædificium Civitatis, non verè Civitas sed Civitatis similitudo monstratur, de qua scriptum est (pl. 68.) gloriosa dicta sunt Ec. & (pl. 121.) qua ædificatur UT Civitas.

Ex An-
gelis &
homi-
bus.

Addi-

Ad dicitur in autographo Apocalypseos (v. 10.) τὴν πόλιν, τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν, id est, illam excellenter Civitatem, illam magnam, illam sanctam: quæ & formâ ac republica Civitatis, & magnitudine, & sanctitate omnibus antecellit. *Salve*, ait S. Bernardus ad milites, *Civitas sancta, quam ipse sanctificavit sibi Altissimus.*

Jerusalem:

Dicitur secundò JERUSALEM; passim in Scripturis: quia illic est *Visio* ac possessio *pacis* æternæ: cujus figura & umbra fuit terrena Hierosolyma. S. August. in psal. 64. *Civitas quidem illa, inquit, terrena cujusdam Civitatis æternæ, in cælis umbram gerebat.* Et in psal. 86. *Quomodo una Civitas sancta Hierusalem; una Civitas iniqua Babylon: omnes iniqui ad Babylonem pertinent; quomodo omnes sancti ad Jerusalem.* De utriusque etymo, in psal. 64. modò citato: *Videte nomina dænarum istarum. Civitatum, Babylonis & Hierusalem: Babylon confusio interpretatur; Hierusalem Visio pacis.* Et in alium psal. *O pax illa & æqualitas Angelorum! ô illa Visio & spectaculum pulchrum!*

Habitatio cum DEO:

Dicitur tertio (v. 3.) TABERNACULUM DEI CUM HOMINIBUS, tunc quando militabatur DEO: at nunc deinceps Habitaculum, in quo IPSI perpetuò POPULUS EJUS, ET DEUS populi HABITABIT CUM EIS: prout adumbratum fuit consimilibus verbis Lev. 26. v. 12. & 2. Cor. 6. v. 16. *Distinctius accipitur* (ait S. Augustinus in psal. 131.) *Tabernaculum Ecclesia secundum hoc tempus: Domus autem (seu habitatio) Ecclesia cælestis Jerusalem, quò ibimus, Taberna-*

culum enim tanquam militantium & pugnantium in prociectu, in expeditione. Et S. Thomas 1. 2. q. 102. a. 4. ad 2. *Per Tabernaculum enim, quod est mutabile, significatur status presentis vite mutabilis: Per Templum verò, quod erat fixum & stans, significatur status future vite quæ omnino immutabilis est.*

Descendens de Cælo:

Dicitur quartò, DESCENDERE DE COELO. tum quia primum initium ædificationis fuit à descensu Architecti, qui est Unigenitus DEI fundator Civitatis: ex promisso Isaia 54. v. 11. *Ecce ego sternam per ordinem lapides tuos & fundabo te &c.* tum quia illa multorum millium civium Angelicorum frequentia illinc jam descendit; Christo, & his qui ad dexteram ejus erunt in Judicio, in occursum: *Est in Cælo*, ait S. Augustinus in psal. 121. *æterna Jerusalem, ubi sunt cives nostri Angeli; ab ipsis civibus nostris peregrinamur in terra.* tum eo sensu quo descendere significat sumpsisse originem: tota enim Beata Civitas habet originem suam de Cælo A DEO. Quam interpretationem affert S. Augustinus lib. 20. de Civ. cap. 17. *de Cælo inquit, descendere ista Civitas dicitur, quoniam cælestis est gratia quæ DEUS eam fecit.*

Dicitur quintò, NOVA. QUIA NOVA: PRIMA ABIERUNT: ABSTÉRGÉT enim (v. 4.) DEUS OMNEM LACHRYMAM AB OCULIS EORUM: ubi neque MORS, neque ea quæ cum morte intraverunt in mundum, LUCTUS animi, CLAMOR oris, DOLOR corporis, quæ praterierunt. Concordant verba

Q 3 Isaia

Isaïæ cap. 25. v. 8. *præcipitabit mortem in sempiternum, & auferet Dominus Deus lachrymam ab omni facie.* Apertissimè is qui sedebat in Throno (v. 5.) **ECCE NOVA FACIO OMNIA: ut nulla,** inquit S. Augustinus l. c. *remaneant vetustatis vestigia.*

Mandat de se scribi: Sicut **HÆC VERBA** & promissa **FIDELISSIMA SUNT ET VERA**, sic & factum ipsum fore (v. 6.) Immodò, **FACTUM EST**, inquit, juxta illud axioma S. Augustini in psal. 125. *Omnia enim quæ futura sunt, Deo jam facta sunt.* Et ad eum cui dixerat, **SCRIBE: SUM**, inquit, **ET** ω hujus & cunctarum Scripturarum in promittenda Beatitudine: faciendique **EGO** sum **INITIUM** per gratiam datam, **ET FINIS** per gloriam dandam. Ille **EGO** qui **SITIENTI**, vitam quam polliceor, **DABO DE FONTE AQUÆ vivæ: quoniam**, ait psalmus 35. v. 30. *apud Te est fons vitæ: ubi Augustinus; quis est Fons vitæ nisi Christus?* Dabo igitur, inquit, & **GRATIS** dabo, quia ex mea gratia, potandum & possidendum fontem aquæ vitæ æternæ. Dummodò ut cum illa mea gratia sudaverit ac vicerit prout decet athletam & non degenerem **filium DEI**. Nam è contrariò non fons aquæ vitæ, sed **STAGNUM ignis & sulphuris**, **QUOD EST MORS SECUNDA** (v. 8.) **PARS ERIT** sua **TIMIDIS**, reculantibus certamen, **ET IN CRE- DULIS** promissioni, aut his qui **execrabilis** erunt vitæ ac morum, **HOMICIDIS**, **FORNICATORIBUS** quos comparo cum **VENEFICIS**

ubi Fons
Vitæ.

Nam in
stagno
mors se-
cunda.

ET IDOLOLATRIS: atque **OMNIBUS** mentientibus fidem in **DEUM**, quem (esto confiteantur se nōsse Tit. 1. v. 16.) *factis negant.*

3. Pergit Joannes ex monte, in quem raptus est per ecstasin. *Habet* (v. 11.) Civitas Beata **CLARITATEM DEI**, græcè δὲ ξαυτὴ βιῆ: quia Deus se præbet ibi clarè & in sua gloria videndum *sicuti est*, 1. Joan. 3. v. 2. Hæc est illa **Claritas DEI**, de cujus Visione nil dici potest augustius, quàm quòd tanta ei vis insit ut assimilet, videntem & transformet in claritatem, hoc est, Beatitudinem & gloriam quâ similis sit **DEO**.

Quod enim Aristoteles tribuit Philosophus intellectiōni naturali; animâ, intelligendo, fieri alia omnia; hoc multò sublimissimè Joannes Theologus noster asseruit l. c. de intellectiōne hac seu Visione **DEI** supernaturali ac Beatificâ: similes ei erimus quoniam videbimus eum sicuti est. & alius Apostolus, ille ex tertio Cælo, *revelatâ*, inquit, *facie gloriæ Domini speculantes in eandem imaginem transformamur à claritate in claritatem*, 2. Cor. 3. v. 18. quem utrumque locum Scripturæ attigit S. Augustinus in libris de **TRIN.** quorum libro 12. cap. 16. *plena sit similitudo*, ait, *in ista imagine* (**DEI**, quæ est anima humana) *per Visionem DEI*. & lib. 15. c. 8. *transformamur*, ait, *de gloria quâ filii DEI sumus, in gloriam quâ similes ei erimus.* & deprædicat tam optabilis transformationis bonum.

Protinus ut Apocalypsis meminit clarè videndi **DEI** in illa Civitate, adjungit **LUMEN EJUS**, quod est græcè φῶς ὅρα, id est luminare, illius Civitatis,

3m. 13
in opp.
3. 11. V
In ea
Claritas
DEI.

Et Lumen
quo fit
Visio e-
iusdem.

vitatis commune omnibus incolis eius: necessarium ad Visionem eliciendam & continuandam: à Theologis passim dictum Lumen gloriæ, vocabulo quo hinc præit Joannes Theologus; eò quòd officium ejus sit Intellectum illuminare & evehere ad Visionem gloriosam tam sublimis Intelligibilis quod est Essentia divina. Facultas enim utriusque videndi DEI non competit intellectui creato secundum suam naturam quæ est insufficientis, sed competit per Lumen gloriæ, per quod fit potens ad intelligendum; eo modo quo habitus infusi conferunt vires potentiis cæteris.

Hoc lumen, inquit Apocalypsis est illud nobile donum oculo animæ: PRETIOSUM ut gemma quæ ornât intellectum, & reddit animam Deiformem id est similem DEO: virens ut JASPIIS: perspicuum SICUT CRYSTALLUS (græcè crystallizans; ut sunt jaspides apud Plinium lib. 37. cap.

8.) perfectio confortans aciem intellectualem: & augmentum virtutis intellectivæ. Quod rectè vocatur Lumen ejusdem, & dispositio supernaturalis vi cuius superadditæ penetrat anima, & dilucidè atque intuitivè videt & percipit DEUM, in cuius Visione ac fruitione consistit Beatitudo. *Istud*, inquit Doctor Angelicus 1. p. q. 12. a. 5. est Lumen de quo dicitur Apoc. 21. quòd Claritas DEI illuminabit eam, id est, Societatem Beatorum DEUM videntium. Sed hæc omnia mirabili brevitate cecinit Psaltes: *in lumine tuo videbimus lumen.* quibus verbis, psal. 35. v. 10. expressit hæc tria de Visione DEI: Lumen cum quo videtur; Visionem ipsam quæ videtur; & Lucem quæ videtur increatam, Claritatem DEI. Civitatis autem in qua videtur; & inhabitantium; & Beatitudinis mentionem facit psalmus 83. v. 5. *Beati qui habitant in domo tua Domine.*

S. II.

De Muro Civitatis: ejusque portis & fundamentis.

Murus.

1. EST Civitati sua circumvallatio (v. 12.) MURUS MAGNUS ET ALTUS: cujus STRUCTURA (v. 18.) EX LAPIDE JASPIDE. *Magnus* enim est; amplitudine circuitus: quia complectitur Civitatem quæ & Regnum. *Altus* est supernaturalitate fabricæ, quia transcendit omnem naturam. Ex gemma est *jaspide* rotus; æstimatione, ac firmitate: quia

pretii inæstimabilis; & immutabilitatis ac roboris est æterni. Additur in hoc loco Apocalypseo de hujus Muri Portis: & de Fundamentis accuratè.

Habere narrat PORTAS DUODECIM: totidemque IN PORTIS ANGELOS (ita græcè etiam, ἀγγέλους:) ET INSCRIPTA NOMINA DUODECIM TRIBUUM FILIORUM ISRAEL. Harum

In Portis
12. An-
geli, &
nomina.